

Quatre. La revelació de dades privades d'una persona o família conegudes a través de l'activitat professional o oficial de qui les revela.

Cinc. La captació, reproducció o publicació per fotografia, film, o qualsevol altre procediment, de la imatge d'una persona en llocs o moments de la seva vida privada o fora d'ells, llevat dels casos previstos a l'article vuitè, dos.

Sis. La utilització del nom, de la veu o de la imatge d'una persona per a fins publicitaris, comercials o de naturalesa anàloga.

Set. La divulgació d'expressions o fets concernents a una persona quan la difami o la faci desmerèixer en la consideració aliena.

Article vuitè

U. No es reputen, amb caràcter general, intromissions il·legítimes les actuacions autoritzades o acordades per l'autoritat competent d'acord amb la llei, ni quan hi predomini un interès històric, científic o cultural rellevant.

Dos. En particular, el dret a la pròpia imatge no impedeix:

a) La seva captació, reproducció o publicació per qualsevol mitjà, quan es tracti de persones que exercixin un càrrec públic o una professió de notorietat o projecció pública i la imatge es capti durant un acte públic o en llocs oberts al públic.

b) La utilització de la caricatura d'aquestes persones, d'acord amb l'ús social.

c) La informació gràfica sobre un succés o esdeveniment públic quan la imatge d'una persona determinada aparegui com a merament accessòria.

Les excepcions previstes als paràgrafs a) i b) no són aplicables respecte de les autoritats o persones que exerceixen funcions que per la seva naturalesa necessiten l'anonimat de la persona que les exerceix.

Article novè

U. La tutela judicial enfront de les intromissions il·legítimes en els drets a què es refereix aquesta Llei es pot sol·licitar per les vies processals ordinàries o pel procediment previst a l'article cinquanta-tres, dos, de la Constitució. També es pot acudir, quan escaigui, al recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional.

Dos. La tutela judicial comprèn l'adopció de totes les mesures necessàries per posar fi a la intromissió il·legítima de què es tracti i restablir el perjudicat en el ple gaudi dels seus drets, així com per prevenir o impedir intromissions ulteriors. Entre les mesures esmentades es poden incloure les cautelars encaminades al cessament immediat de la intromissió il·legítima, així com el reconeixement del dret a replicar, la difusió de la sentència i la condemna a indemnitzar els perjudicats causats.

Tres. L'existència de perjudici es presumeix sempre que s'acrediti la intromissió il·legítima. La indemnització s'estén al dany moral, que es valora atenent les circumstàncies del cas i la gravetat de la lesió efectivament produïda, i per això es té en compte, si s'escau, la difusió o audiència del mitjà a través del qual s'ha produït. També es valora el benefici que ha obtingut el causant de la lesió com a conseqüència d'aquesta.

Quatre. L'import de la indemnització pel dany moral, en el cas de l'article quart, correspon a les persones a què es refereix el seu apartat dos i, si no, als seus drethavents, en la proporció en què la sentència estimi que han estat afectats. En els casos de l'article sisè, la indemnització s'entén compresa en l'herència del perjudicat.

Cinc. Les accions de protecció davant les intromissions il·legítimes caduquen transcorreguts quatre anys des que el legitimat les va poder exercir.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei orgànica.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Mentre no es promulgui la normativa prevista a l'article divuit, apartat quatre, de la Constitució, la protecció civil de l'honor i la intimitat personal i familiar davant les intromissions il·legítimes derivades de l'ús de la informàtica es regula per aquesta Llei.

Segona.—Mentre no es despleguin les previsions de l'article cinquanta-tres, dos, de la Constitució, sobre establiment d'un procediment basat en els principis de preferència i sumarietat, la tutela judicial dels drets a l'honor, la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge es pot demanar, amb les peculiaritats que estableix aquesta Llei sobre legitimació de les parts, mitjançant qualsevol dels procediments establerts a les seccions II i III de la Llei seixanta-dos/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-sis de desembre, de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona. Exhaurit el procediment seguit, queda expedit el recurs d'empara constitucional en els supòsits a què es refereix el capítol I del títol III de la Llei orgànica dos/mil nou-cents setanta-nou, de tres d'octubre, del Tribunal Constitucional.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, cinc de maig de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

11584 LLEI ORGÀNICA 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes. («BOE» 121, de 21-5-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

Fiscalització economicofinancera i jurisdicció comptable

CAPÍTOL PRIMER

El Tribunal de Comptes. Competències i funcions

Article primer

U. El Tribunal de Comptes és l'òrgan suprem fiscalitzador dels comptes i de la gestió econòmica de l'Estat i del sector públic, sens perjudici de la seva pròpia jurisdicció, d'acord amb la Constitució i aquesta Llei orgànica.

Dos. És únic en el seu ordre i estén la seva jurisdicció a tot el territori nacional, sens perjudici dels òrgans fiscalitzadors de comptes que per a les comunitats autònomes puguin preveure els seus Estatuts. Depèn directament de les Corts Generals.

Article segon

Són funcions pròpies del Tribunal de Comptes:

- a) La fiscalització externa, permanent i consumptiva de l'activitat economicofinancera del sector públic.
- b) L'enjudiciament de la responsabilitat comptable en què incorrin els que tinguin a càrrec seu la gestió de cabals o efectes públics.

Article tercer

El Tribunal de Comptes té competència exclusiva per a tot el que concerneix el Govern i el seu règim interior i el personal al seu servei.

Article quart

U. Integren el sector públic:

- a) L'Administració de l'Estat.
- b) Les comunitats autònomes.
- c) Les corporacions locals.
- d) Les entitats gestores de la Seguretat Social.
- e) Els organismes autònoms.
- f) Les societats estatals i altres empreses públiques.

Dos. Correspon el Tribunal de Comptes la fiscalització de les subvencions, crèdits, avals o altres ajudes del sector públic percebudes per persones físiques o jurídiques.

Article cinquè

El Tribunal de Comptes exerceix les seves funcions amb plena independència i submissió a l'ordenament jurídic.

Article sisè.

El Tribunal de Comptes elabora el seu propi pressupost, que s'integra en els generals de l'Estat, en una secció independent, i ha de ser aprovat per les Corts Generals.

Article setè

U. El Tribunal de Comptes pot exigir la col·laboració de totes les entitats a què es refereix l'article quart d'aquesta Llei orgànica, que estan obligades a subministrar-li totes les dades, estats, documents, antecedents o informes que sol·liciti relacionats amb l'exercici de les seves funcions fiscalitzadora o jurisdiccional.

Quan la normativa vigent estableixi l'obligatorietat de la censura jurada de comptes per a determinades entitats del sector públic, s'ha d'aportar l'informe corresponent al Tribunal.

Dos. La petició s'efectua per mitjà del ministeri, comunitat o corporació corresponent.

Tres. L'incompliment dels requeriments del Tribunal pot suposar l'aplicació de les sancions que estableixi la seva llei de funcionament. Si els requeriments es refereixen a la reclamació de justificants d'inversions o despeses públiques i no es compleixen en el termini sol·licitat, s'inicia d'ofici l'expedient oportú de reintegrament.

El Tribunal de Comptes ha de posar en coneixement de les Corts Generals la falta de col·laboració dels que estiguin obligats a prestar-la-hi.

Quatre. Així mateix el Tribunal pot comissionar experts que tinguin titulació adequada per tal d'inspeccionar, revisar i comprovar la documentació, llibres, metàl·lic, valors, béns i existències de les entitats integrants del sector públic o els supòsits als quals es refereix l'article quart, dos, i, en general, per comprovar la realitat de les operacions reflectides en els seus comptes i emetre els informes corresponents.

Article vuitè

U. Els conflictes que se suscitin sobre les competències o atribucions del Tribunal de Comptes els ha de resoldre el Tribunal Constitucional.

Dos. Els requeriments d'inhibició fets al Tribunal de Comptes no produeixen la suspensió del procediment respectiu.

CAPÍTOL II

La funció fiscalitzadora del Tribunal*Article novè*

U. La funció fiscalitzadora del Tribunal de Comptes es refereix a la submissió de l'activitat economicofinancera del sector públic als principis de legalitat, eficiència i economia.

Dos. El Tribunal de Comptes exerceix la seva funció amb relació a l'execució dels programes d'ingressos i despeses públics.

Article deu

El Tribunal de Comptes, per delegació de les Corts Generals, ha de procedir a l'examen i la comprovació del Compte General de l'Estat dins el termini de sis mesos a partir de la data en què s'hagi rendit. El Ple, un cop escoltat el fiscal, ha de dictar la declaració definitiva que li mereixi per elevar-la a les cambres amb la proposta oportuna, i n'ha d'informar el Govern.

Article onze

El Tribunal de Comptes fiscalitza en particular:

a) Els contractes subscrits per l'Administració de l'Estat i les altres entitats del sector públic, en els casos en què estigui establert així o en què ho consideri convenient el Tribunal.

b) La situació i les variacions del patrimoni de l'Estat i altres entitats del sector públic.

c) Els crèdits extraordinaris i suplementaris, així com les incorporacions, ampliacions, transferències i altres modificacions dels crèdits pressupostaris inicials.

Article dotze

U. El resultat de la fiscalització s'ha d'exposar per mitjà d'informes o memòries ordinàries o extraordinàries i de mocions o notes que s'han d'elevar a les Corts Generals i publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Quan l'activitat fiscalitzadora es refereixi a les comunitats autònomes o a entitats que en depenguin, l'informe s'ha de remetre, així mateix, a l'Assemblea Legislativa de la comunitat respectiva i també s'ha de publicar en el seu butlletí oficial.

Dos. El Tribunal de Comptes ha de fer constar totes les infraccions, abusos o pràctiques irregulars que hagi observat, amb indicació de la responsabilitat en què, segons el seu parer, s'hagi incorregut i de les mesures per exigir-la.

Article tretze

U. L'informe o memòria anual que el Tribunal ha de remetre a les Corts Generals en virtut de l'article cent trenta-sis, dos, de la Constitució, ha de comprendre l'anàlisi del Compte General de l'Estat i dels altres del sector públic. S'ha d'estendre, a més, a la fiscalització de la gestió econòmica de l'Estat i del sector públic i, entre altres, als aspectes següents:

a) L'observança de la Constitució, de les lleis que regulen els ingressos i les despeses del sector públic i, en general, de les normes que afectin l'activitat economicofinancera d'aquest.

b) El compliment de les previsions i l'execució dels pressupostos de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les corporacions locals i de les altres entitats subjectes a règim pressupostari públic.

c) La racionalitat en l'execució de la despesa pública basada en criteris d'eficiència i economia.

d) L'execució dels programes d'actuació, inversions i finançament de les societats estatals i dels altres plans o previsions que regeixin l'activitat de les empreses públiques, així com la utilització o aplicació de les subvencions amb càrrec a fons públics.

Dos. Anualment s'ha d'emetre un informe idèntic a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes per al control econòmic i pressupostari de la seva activitat financera.

Tres. L'informe ha d'incloure una memòria de les actuacions jurisdiccionals del Tribunal durant l'exercici econòmic corresponent.

Article catorze

U. El Tribunal de Comptes ha de proposar les mesures a adoptar, si s'escau, per a la millora de la gestió economicofinancera del sector públic.

Dos. Quan les mesures proposades pel Tribunal de Comptes es refereixin a la gestió economicofinancera de les comunitats autònomes o entitats del sector públic que en depenen, l'Assemblea Legislativa corresponent, en l'àmbit de la seva competència, ha d'entendre de la proposta i dictar, si s'escau, les disposicions necessàries per a la seva aplicació.

CAPÍTOL III

L'enjudiciament comptable

Article quinze

U. L'enjudiciament comptable, com a jurisdicció pròpia del Tribunal de Comptes, s'exerceix respecte dels comptes que hagin de retre els que recaptin, intervinguin, administrin, custodiïn, gestionin o utilitzin béns, cabals o efectes públics.

Dos. La jurisdicció comptable s'estén a l'abast de cabals o efectes públics, així com les obligacions accessòries constituïdes en garantia de la seva gestió.

Article setze

No correspon a la jurisdicció comptable l'enjudiciament de:

- Els assumptes atribuïts a la competència del Tribunal Constitucional.
- Les qüestions sotmeses a la jurisdicció contenciosa administrativa.
- Els fets constitutius de delictes o falta.
- Les qüestions d'índole civil, laboral o d'una altra naturalesa encomanades al coneixement dels òrgans del poder judicial.

Article disset

U. La jurisdicció comptable és necessària i improrrogable, exclusiva i plena.

Dos. S'estén, únicament als efectes de l'exercici de la seva funció, al coneixement i la decisió en les qüestions

prejudicials i incidentals, llevat de les de caràcter penal, que constitueixin un element previ necessari per a la declaració de responsabilitat comptable i hi estiguin relacionades directament.

Tres. La decisió que es pronunciï no produeix efectes fora de l'àmbit de la jurisdicció comptable.

Article divuit

U. La jurisdicció comptable és compatible respecte d'uns mateixos fets amb l'exercici de la potestat disciplinària i amb l'actuació de la jurisdicció penal.

Dos. Quan els fets siguin constitutius de delictes, la responsabilitat civil la determina la jurisdicció comptable en l'àmbit de la seva competència.

TÍTOL II

Composició i organització del Tribunal de Comptes

CAPÍTOL PRIMER

Òrgans del Tribunal

Article dinou

Són òrgans del Tribunal de Comptes:

- El president.
- El Ple.
- La Comissió de Govern.
- La Secció de Fiscalització.
- La Secció d'Enjudiciament.
- Els consellers de comptes.
- La Fiscalia.
- La Secretaria General.

CAPÍTOL II

El president, el Ple i la Comissió de Govern

Article vint

Són atribucions del president:

- Representar el Tribunal.
- Convocar i presidir el Ple i la Comissió de Govern, així com decidir amb vot de qualitat en cas d'empat.
- Exercir la direcció superior del personal al servei d'aquest i les funcions relatives al seu nomenament, contractació, govern i administració en general.
- Disposar les despeses pròpies del Tribunal i la contractació d'obres, béns, serveis, subministraments i altres prestacions necessàries per al seu funcionament.
- Les altres que li reconegui la Llei.
- Resoldre la resta de qüestions de caràcter governatiu no assignades a altres òrgans del Tribunal.

Article vint-i-u

U. El Ple del Tribunal està integrat per dotze consellers de comptes, un dels quals és el president, i el fiscal.

Dos. El quòrum per a la constitució vàlida del Ple és el de dos terços dels seus components, i els seus acords s'adopten per majoria d'assistents.

Tres. Correspon al Ple:

- Exercir la funció fiscalitzadora.
- Plantejar els conflictes que afectin les competències o atribucions del Tribunal.
- Intervenir en els recursos d'alçada contra les resolucions administratives dictades per òrgans del Tribunal.

d) Les altres funcions que determini la Llei de funcionament del Tribunal de Comptes.

Article vint-i-dos

U. La Comissió de Govern queda constituïda pel president i els consellers de comptes presidents de secció.

Dos. Correspon a la Comissió de Govern:

- a) Establir el règim de treball del personal.
- b) Exercir la potestat disciplinària en els casos de faltes molt greus respecte del personal al servei del Tribunal.
- c) Distribuir els assumptes entre les seccions.
- d) Nomenar els delegats instructors.
- e) Les altres facultats que li atribueix la Llei de funcionament del Tribunal.

CAPÍTOL II

La Secció de Fiscalització

Article vint-i-tres

U. Correspon a la Secció de Fiscalització la verificació de la comptabilitat de les entitats del sector públic i l'examen i comprovació dels comptes que s'han de sotmetre a la fiscalització del Tribunal.

Dos. La Secció de Fiscalització s'organitza en departaments sectorials i territorials, al capdavant de cadascun dels quals hi ha un conseller de comptes.

Tres. La Llei de funcionament del Tribunal determina l'estructura interna que adoptin els departaments.

Quatre. El fiscal del Tribunal designa els advocats fiscals adscrits al departament.

CAPÍTOL IV

La Secció d'Enjudiciament

Article vint-i-quatre

U. La Secció d'Enjudiciament s'organitza en sales integrades per un president i dos consellers de comptes, i assistides per un o més secretaris.

Dos. Les sales coneixen de les apel·lacions contra les resolucions en primera instància dictades pels consellers de comptes en els judicis de comptes, els procediments de reintegrament per dèficit comptable i els expedients de cancel·lació de fiances; i, en instància o per via de recurs, en els assumptes que determini la Llei de funcionament del Tribunal.

Article vint-i-cinc

És competència dels consellers de comptes, en la forma que determini la Llei de funcionament del Tribunal, la resolució en primera o única instància dels assumptes següents:

- a) Els judicis dels comptes.
- b) Els procediments de reintegrament per dèficit comptable.
- c) Els expedients de cancel·lació de fiances.

Article vint-i-sis

U. La instrucció dels procediments de reintegrament per dèficit comptable l'efectuen els delegats instructors.

Dos. Els delegats instructors són nomenats entre funcionaris públics que prestin servei a la província en què hagin ocorregut els actes que puguin constituir dèficit comptable o entre els funcionaris del mateix Tribunal.

Tres. A les comunitats autònomes els estatuts de les quals hagin establert òrgans propis de fiscalització, el Tribunal pot delegar-hi la instrucció dels procediments jurisdiccionals per a l'enjudiciament de la responsabilitat comptable en què incorrin els que tinguin a càrrec seu la gestió de cabals o efectes públics.

Quatre. El càrrec de delegat instructor és d'acceptació obligada pel funcionari designat.

CAPÍTOL V

La Fiscalia

Article vint-i-set

La Fiscalia del Tribunal de Comptes, dependent funcionalment del fiscal general de l'Estat, queda integrada pel fiscal i els advocats fiscals.

CAPÍTOL VI

La Secretaria General

Article vint-i-vuit

La Secretaria General assumeix les funcions conduents a l'exercici adequat de les competències governatives del president, del Ple i de la Comissió de Govern en tot el que fa referència al règim interior del Tribunal de Comptes.

TÍTOL III

Els membres del Tribunal i el personal al seu servei

CAPÍTOL PRIMER

Els membres del Tribunal

Article vint-i-nou

El president del Tribunal de Comptes és nomenat d'entre els seus membres pel Rei, a proposta del Ple del mateix Tribunal i per un període de tres anys.

Article trenta

U. Els consellers de comptes són designats per les Corts Generals, sis pel Congrés dels Diputats i sis pel Senat, mitjançant votació per majoria de tres cinquens de cadascuna de les cambres, per un període de nou anys, entre censors del Tribunal de Comptes, censors jurats de comptes, magistrats i fiscals, professors d'universitat i funcionaris públics pertanyents a cossos per a l'ingrés als quals s'exigeixi una titulació acadèmica superior, advocats, economistes i professors mercantils, tots ells de reconeguda competència, amb més de quinze anys d'exercici professional.

Dos. Els consellers de comptes del Tribunal són independents i inamovibles.

Article trenta-u

Els presidents de les seccions de Fiscalització i d'Enjudiciament són designats pel Tribunal entre els consellers de comptes, a proposta del Ple.

Article trenta-dos

El fiscal del Tribunal de Comptes, que ha de pertànyer a la carrera fiscal, el nomena el Govern en la forma que determini l'Estatut del Ministeri Fiscal.

Article trenta-tres

U. Els membres del Tribunal de Comptes estan subjectes a les mateixes causes d'incapacitat, incompatibilitats i prohibicions que estableix per als jutges la Llei orgànica del poder judicial.

Dos. Si el nomenament recau en qui posseeixi la condició de senador o diputat, ha de renunciar al seu escó abans de prendre possessió.

Tres. No es poden designar consellers de comptes els que en els dos anys anteriors hagin estat compresos en algun dels supòsits que s'indiquen als apartats següents:

a) Les autoritats o funcionaris que tinguin a càrrec seu la gestió, inspecció o intervenció dels ingressos i despeses del sector públic.

b) Els presidents, directors i membres dels consells d'administració dels organismes autònoms i societats integrats al sector públic.

c) Els particulars que, excepcionalment, administrin, recaptin o custodiïn fons o valors públics.

d) Els perceptors de les subvencions amb càrrec a fons públics.

e) Qualsevol altra persona que tingui la condició de comptedant davant el Tribunal de Comptes.

Quatre. Les persones compreses en algun dels supòsits del paràgraf anterior tampoc no poden ser comissionades pel Tribunal de Comptes per exercir les funcions a què es refereix l'article setè, quatre, d'aquesta Llei.

Article trenta-quatre

El nomenament dels membres del Tribunal de Comptes implica, si s'escau, la declaració de l'interessat en la situació d'excedència especial o equivalent en la carrera o cos de procedència.

Article trenta-cinc

U. La responsabilitat civil o criminal en què puguin incórrer els membres del Tribunal de Comptes en l'exercici de les seves funcions és exigida davant la Sala corresponent del Tribunal Suprem.

Dos. La responsabilitat disciplinària del president del Tribunal i dels consellers de comptes es dedueix de conformitat amb el que estableixi la Llei de funcionament del Tribunal, i la del fiscal, en la forma que determini l'Estatut del Ministeri Fiscal.

Article trenta-sis

El president i els consellers de comptes del Tribunal no poden ser remoguts dels seus càrrecs si no és per esgotament del seu mandat, renúncia acceptada per les Corts Generals, incapacitat, incompatibilitat o incompliment greu dels deures del seu càrrec.

CAPÍTOL II

El personal al servei del Tribunal*Article trenta-set*

U. El personal al servei del Tribunal de Comptes, integrat per funcionaris amb titulació adequada, sens perjudici de les normes especials que els siguin aplicables, està subjecte al règim general de la funció pública i a les seves incompatibilitats.

Dos. L'exercici de la funció pública en el Tribunal de Comptes és incompatible amb qualsevol altra funció, des-

tinació o càrrec, així com amb l'exercici professional i amb la intervenció en activitats industrials, mercantils o professionals, fins i tot les consultives i les d'assessorament, sempre que perjudiquin la imparcialitat o independència professional del funcionari, o tinguin relació amb entitats que, tot i no estar integrades en el sector públic, utilitzin fons públics que hagin de ser fiscalitzats o enjudiciats pel Tribunal de Comptes.

TÍTOL IV

La responsabilitat comptable

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions comunes*Article trenta-vuit*

U. Qui, per acció o omissió contrària a la Llei, origini el menyscabament dels cabals o efectes públics queda obligat a la indemnització dels danys i perjudicis causats.

Dos. La responsabilitat pot ser directa o subsidiària.

Tres. La responsabilitat directa sempre és solidària i comprèn tots els perjudicis causats.

Quatre. Respecte als responsables subsidiaris, la quantia de la seva responsabilitat es limita als perjudicis que siguin conseqüència dels seus actes i es pot moderar en forma prudencial i equitativa.

Cinc. Les responsabilitats, tant directes com subsidiàries, es transmeten als drethavents dels responsables per l'acceptació expressa o tàcita de l'herència, però només en la quantia a què s'elevi l'import líquid d'aquesta.

Article trenta-nou

U. Queden exempts de responsabilitat els que actuïn en virtut d'obediència deguda, sempre que hagin advertit per escrit la imprudència o il·legalitat de l'ordre corresponent, amb les raons en què es basin.

Dos. Tampoc no s'exigeix responsabilitat quan el retard en la rendició, justificació o examen dels comptes i en la solució dels problemes sigui a causa de l'incompliment per part d'altres de les seves obligacions específiques, sempre que el responsable ho hagi fet constar així per escrit.

Article quaranta

U. No és procedent l'exigència de responsabilitat subsidiària quan es provi que el presumpte responsable no va poder complir les obligacions, l'omissió de les quals és causa d'aquella, amb els mitjans personals i materials que tingui a la seva disposició en el moment de produir-se els fets.

Dos. Quan no hi hagi impossibilitat material per al compliment d'aquestes obligacions, però l'esforç que s'hagi d'exigir al funcionari per a això resulti desproporcionat respecte al corresponent a la naturalesa del seu càrrec, es pot atenuar la responsabilitat d'acord amb el que disposa l'article trenta-vuit d'aquesta Llei.

Article quaranta-u

U. En els casos en què les responsabilitats a què es refereix l'article trenta-vuit siguin exigibles d'acord amb normes específiques en via administrativa, l'autoritat que acordi la incoació de l'expedient l'ha de comunicar al Tri-

bunal de Comptes, que en qualsevol moment pot demanar el coneixement de l'assumpte.

Dos. Les resolucions que dicti l'Administració en què es declari responsabilitats comptables es poden recórrer davant el Tribunal de Comptes i les pot resoldre la sala corresponent.

CAPÍTOL II

La responsabilitat directa

Article quaranta-dos

U. Són responsables directes els que hagin executat, forçat o induït a executar o cooperat en la comissió dels fets o participat amb posterioritat per ocultar-los o impedir-ne la persecució.

Dos. Qualsevol persona subjecta a obligació de retre, justificar, intervenir o aprovar comptes que deixi de fer-ho en el termini marcat o ho faci amb greus defectes o no solucioni els seus problemes, hi està obligada mitjançant requeriment comminatori del Tribunal de Comptes.

Tres. Si el requeriment no és atès en el termini improrrogable assenyalat a aquest efecte, el Tribunal de Comptes pot aplicar les mesures següents:

a) La formació d'ofici del compte endarrerit a càrrec del morós, sempre que hi hagi els elements suficients per realitzar-ho sense la seva cooperació.

b) La imposició de multes coercitives en la quantia que s'estableixi legalment.

c) La proposta a qui correspongui per a la suspensió, la destitució, el cessament o la separació del servei de l'autoritat, funcionari o persona responsable.

Quatre. El Tribunal de Comptes, si s'escau, passa el tant de culpa al fiscal general de l'Estat pel delictes de desobediència.

CAPÍTOL III

La responsabilitat subsidiària

Article quaranta-tres

U. Són responsables subsidiaris els que per negligència o demora en el compliment d'obligacions atribuïdes de manera expressa per les lleis o reglaments hagin donat ocasió directa o indirecta que els cabals públics resultin menyscabats o que no es pugui aconseguir el rescabament total o parcial de l'import de les responsabilitats directes.

Dos. L'exigència de responsabilitats subsidiàries només és procedent quan no s'hagin pogut fer efectives les directes.

TÍTOL V

Funcionament del Tribunal

CAPÍTOL PRIMER

Disposició comuna

Article quaranta-quatre

El Tribunal de Comptes ha d'ajustar la seva actuació als procediments que estableix la seva llei de funcionament, d'acord amb el que preveu aquesta llei orgànica.

CAPÍTOL II

Els procediments fiscalitzadors

Article quaranta-cinc

Els procediments per a l'exercici de la funció fiscalitzadora s'impulsen d'ofici en tots els seus tràmits. La iniciativa correspon al mateix Tribunal, a les Corts Generals i, en el seu àmbit, a les assemblees legislatives o altres òrgans representatius anàlegs que es constitueixin a les comunitats autònomes.

CAPÍTOL III

Els procediments judicials

Article quaranta-sis

U. Els òrgans del Tribunal de Comptes que siguin competents per conèixer d'un assumpte també ho són per a totes les seves incidències i per executar les resolucions que dictin.

Dos. La competència dels òrgans de la jurisdicció comptable no és prorrogable i pot ser apreciada per aquests, fins i tot d'ofici, amb l'audiència prèvia de les parts.

Article quaranta-set

U. Estan legitimats per actuar davant la jurisdicció comptable els que tinguin interès directe en l'assumpte o siguin titulars de drets subjectius relacionats amb el cas.

Dos. Les administracions públiques poden exercir qualsevol classe de pretensions davant el Tribunal de Comptes, sense necessitat de declarar prèviament lesius els actes que impugnin.

Tres. És pública l'acció per a l'exigència de la responsabilitat comptable en qualsevol dels procediments jurisdiccional del Tribunal de Comptes. En cap cas no s'exigeix la prestació de fiança o caució, sens perjudici de la responsabilitat criminal i civil en què pugui incórrer qui exerceixi l'acció indègudament.

Article quaranta-vuit

U. Els funcionaris i el personal al servei de les entitats del sector públic legitimat per comparèixer davant el Tribunal de Comptes ho poden fer ells mateixos i assumir la seva pròpia defensa.

Dos. La representació i defensa de l'Estat i dels seus organismes autònoms en les actuacions a què es refereix aquesta llei correspon als advocats de l'Estat. La de les comunitats autònomes, províncies i municipis, als seus propis lletrats, als advocats que designin o als advocats de l'Estat.

Article quaranta-nou

Les resolucions del Tribunal de Comptes, en els casos i en la forma que determini la seva llei de funcionament, són susceptibles del recurs de cassació i revisió davant el Tribunal Suprem.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que preceptua aquesta llei orgànica.

Segona.-U. La Llei de procediment administratiu és supletòria de les normes que regulen els procediments fiscalitzadors.

Dos. Per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals del Tribunal de Comptes, en el que no prevegin aquesta Llei o la del seu funcionament, s'han d'aplicar supletòriament la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i les d'enjudiciament civil i criminal, per aquest mateix ordre de prelación.

Tercera.-En el termini de sis mesos el Govern ha d'elevat a les Corts Generals, als efectes que siguin procedents, un projecte de Llei per a l'ordenació del funcionament del Tribunal de Comptes, amb regulació dels diferents procediments i l'Estatut del seu personal.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.-U. En els termes que regulin la matèria els reglaments de les Corts Generals, es constitueix una comissió mixta de les dues cambres encarregada de les relacions amb el Tribunal de Comptes, així com d'estudiar i proposar als plens respectius les mesures i normes oportunes.

Dos. A les reunions d'aquesta Comissió hi pot assistir, si és convocat a aquest efecte, el president del Tribunal de Comptes.

Segona.-Els actuals president i ministres del Tribunal de Comptes cessen en els seus càrrecs el dia de la publicació dels nomenaments dels consellers de comptes, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, i els corresponen els drets passius que es determinin per decret.

Es reconeixen els mateixos drets als presidents, ministres i fiscals destituïts per motius polítics en finalitzar la Guerra Civil.

Tercera.-Els funcionaris actualment al servei del Tribunal de Comptes continuen exercint la seva funció en la forma que determini la Llei de funcionament i, mentre no entri en vigor la Llei esmentada, en la forma que estableix la legislació vigent amb les adaptacions que requereix aquesta Llei orgànica.

Quarta.-U. El Tribunal de Comptes pot delegar en els òrgans que han assumit les funcions del suprimit Servei Nacional d'Assessorament i Inspecció de les Corporacions Locals la revisió comptable d'aquelles i la instrucció dels procediments de reintegrament per dèficit comptable i de cancel·lació de fiances.

Dos. La resolució d'aquests assumptes en primera instància correspon al Tribunal de Comptes i els recursos són enjudiciats per les seves seccions.

Cinquena.-Els territoris en els quals s'hagin constituït ens preautonòmics s'equiparen, als efectes d'aquesta Llei orgànica, al previst per a les comunitats autònomes.

Sisena.-Les Corts Generals han de nomenar, en el termini màxim de dos mesos, els consellers de comptes del Tribunal en la forma que estableix l'apartat u de l'article trenta d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, dotze de maig de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

12014 LLEI 15/1982, de 21 de maig, per la qual s'autoritza el Ministeri d'Hisenda per alienar en subhasta pública el complex industrial destinat a fàbrica de ciment, situat als termes de Villanueva del Río y Minas, Cantillana i El Pedroso (Sevilla). («BOE» 125, de 26-5-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer

S'autoritza el Ministeri d'Hisenda per alienar en subhasta pública, pel tipus de taxació de dos-cents vint-i-set milions cent noranta-cinc mil vuit-centes (227.195.800) pessetes, el complex industrial destinat a fàbrica de ciment situat als termes municipals de Villanueva del Río y Minas, Cantillana i El Pedroso (Sevilla), que ocupa una superfície discontinua total de 276,16,36 hectàrees i està compost de setze finques rústiques, així com de les edificacions de fàbrica i poblats, béns industrials i de naturalesa rústica, en els quals s'inclouen les pedreres d'argila i calcària, carretera d'accés i terrenys de subministrament d'aigua.

Article segon

L'alienació s'ha de dur a terme de conformitat amb el que disposen la Llei del patrimoni de l'Estat i el Reglament per a la seva aplicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, vint-i-u de maig de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

12015 LLEI 16/1982, de 21 de maig, per la qual s'acorda l'alienació d'un immoble radicat a Còrdova, amb una superfície de 2.331,90 metres quadrats, i s'autoritza el Ministeri d'Hisenda per a la seva venda directa a l'Ajuntament d'aquesta capital. («BOE» 125, de 26-5-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer

De conformitat amb el que disposen els articles seixanta-dos i seixanta-tres de la Llei del patrimoni de l'Estat de quinze d'abril de mil nou-cents seixanta-quatre, s'acorda l'alienació de l'immoble, propietat de l'Estat, que a continuació es descriu:

«Solar de forma poligonal, situat al carrer Alfonso XIII, de la ciutat de Còrdova, amb els límits següents: nord-est,